

Vaad Etme Delili

Hiç mümkün müdür ki, nihayetsiz bir ilmin ve hadsiz bir kudretin sahibi olan şu âlemin Rabbi; emirlerine itaat eden kullarına cenneti vadetsin, isyan edenleri ise cehennemi ile korkutsun ve bu vaad ve korkutmayı da bütün peygamberleri ve bütün kitaplarıyla yapsın da, daha sonra o vaad ettiği şeyleri yerine getirmeyip -hâşâ- cehlini ve âczini gösterebilir? Bu hiç mümkün müdür?

Hâlbuki vadettiği şeyler, O'nun kudretine hiç ağır gelmez. Bilakis O'na pek hafif ve pek kolaydır. Geçmiş baharın hesapsız mevcudatını gelecek baharda iade etmek kadar kolaydır.

Hem vadettiği şeyler öyle şeylerdir ki, bütün peygamberler tevatürle onları haber vermiş ve bütün evliya icma ile onların vukuuna şehadet etmişlerdir.

Hem Allah'ın vaadini yerine getirmemesi ve sözünden dönmesi, O'nun izzetine zıttır ve zatına yakışmaz!

Acaba hiç mümkün müdür ki, Cenab-ı Hak tekrar ve tekrar vadettiği ve kendisiyle korkuttuğu şeyleri getirmeyerek -hâşâ- hem kendi cehlini ve âczini gösterebilir hem de peygamberlerini ve evliyasını yalancı çıkartsın? Hayır, asla olamaz!

Şimdi, şu sorunun cevabını bulmaya çalışalım: Acaba vadedilen veya kendisiyle korkutulan bir şeyin yerine getirilmemesinin sebepleri neler olabilir?

Bu sebepleri şöyle sıralayabiliriz:

1- Cehalet: Eğer bir şeyi vadeden, vadettiği şeyi nasıl yapacağını bilmiyorsa yani söz verdiği şey hususunda cahil ise vadettiği şey vukua gelmez. Demek cehalet, vadedilen şeyin vukuuna mâni olan bir sebeptir.

2- Âcizlik: Eğer vadeden kimse, vadettiği şeyi yapma hususunda âciz veya fakir ise, gücü ve zenginliği yetmiyorsa vadettiği şey yine vukua gelmez. Demek âcizlik de vadedilen şeyin ifa edilememesine bir sebeptir.

3- Yalancılık: Eğer vadeden kişi yalancı ise, sözünü kolayca yiyebiliyorsa, bu sefer de vaad yerine gelmez. Demek yalancılık da vadedilen şeyin yerine getirilmemesine bir sebeptir.

O hâlde şöyle bir misal versek:

Birisi bize dese ki: "Senin için muhteşem bir çiftlik kurup hiç görmediğin ziyafetler hazırlayacağım."

Bizim bu sözden şüphe edebilmemiz için şunlardan birisinin olması gerekir:

1. Eğer bu vaadi yapan kişi cahilse, yani bir çiftliğin nasıl kurulacağından habersiz ise, o kişinin bu vaadine şüphe ile bakılabilir. Yok, eğer o kişi bu hususta son derece mahir ve bilgili ise, bu sefer ikinci şıkka geçilir.

2. Eğer o kişi âciz ve fakir ise, yani bir çiftliği kurabilecek güce ve maddi imkâna sahip değilse, yine o kişinin vaadine şüphe ile bakılabilir. Yok, eğer o kişi son derece kuvvetli ve zengin ise, hatta vadettiği çiftlikler gibi yüzlercesi göz önünde ise, artık bu cihetten şüphe edilemez. Bu cihet de geçildiğinde, o zaman üçüncü şıkka bakılır.

3. Bu kişi sözünde sadık mıdır? Yalan söyler mi? Sözünden cayar mı? Eğer hiçbir yalanı gözükmemiş ve yalana asla tenezzül etmeyecek birisi ise, o zaman bu cihetten de şüphe edilemez.

O zaman şöyle desek: Bize çiftliği ve içindeki ziyafeti vadeden kişi, eğer işinde son derece âlim, kudret ve zenginlikte son derece yüksek, doğru söylemede ise son derece titiz olsa ve bir de bize kıymet verse ve kıymet verdiğini de hissettirse; artık onun sözünden şüphe edilebilir ve onun vaadine şüphe ile bakılabilir mi?

Artık bundan sonra onun sözünden şüphe etmek, onu ya cehaletle ya âcizlik ve fakirlikle ya da sözünde durmamak ve yalancılıkla ithamdır.

Aynen bu misal gibi, Cenab-ı Hak da müminlere cenneti ve kâfirlere cehennemi vadetmiştir. Bu vaadi gerçekleştirmemek Allah-u Teâlâ hakkında düşünülemez. Zira ifade ettiğimiz gibi sözünü yerine getirmemek ya cehaletten ya âcizlikten ya da yalan söylemektendir. **Hâlbuki bütün bunlar Cenab-ı Hakk'ın izzetine zıt, ilminin ihatasına münafi ve zatının doğruluğuna muhaliftir.**

Şimdi ey kâfir! Bilir misin ki küfür ve inkârınla ne kadar ahmakça bir cinayet işliyorsun! Kendi yalancı vehmini, hezeyancı aklını ve aldatıcı nefsin tasdik edip hiçbir cihetle yalan ve sözden dönmek zatına yakışmayan bir zatı tekzib ediyorsun. Hâlbuki bu âlemdeki her şey O'nun sıdkına şehadet ediyor ve O'nun nihayetsiz ilim ve kudretini ispat ediyor.

İşte cehennem o derece dehşetli olmasının bir sebebi de, insanın işlediği bu büyük cinayetlerdir. Zira insan nihayetsiz küçüklüğü içinde, nihayetsiz büyük cinayetler işler. Ahireti inkâr ederek, Allah-u Teâlâ'yı cehaletle, âcizlikle ve yalancılıkla itham eder. Bu cinayeti sebebiyle de ebedî ve büyük cezaya elbette müstehak olur.

Şimdi bu önemli ve son derece kuvvetli olan delili maddeleyerek toparlayalım:

1. Cenab-ı Hak müminlere cenneti ve kâfirlere de cehennemi vadetmiştir.

2. Cenab-ı Hak bu vaadini bizlere, peygamberleri ve kitapları aracılığı ile bildirmiştir.

3. Demek ahireti getirmemek, bütün peygamberleri yalancı çıkarmak ve bütün kitapları tekzib etmek demektir. Elbette Allah-u Teâlâ, o en sadık kullarını yalancı çıkarmaktan ve

kendi kitaplarını tekzib etmekten son derece münezzehtir ve mukaddestir.

4. Sözüden caymak ve vaadinden dönmek ya cehalet ya âcizlik ya da yalancılık sebebiyledir. Madem Allah-u Teâlâ hakkında cehalet, âcizlik ve yalan düşünülemez, öyleyse ahiretin varlığı da inkâr edilemez.

5. Demek ahiretin varlığını inkâr edenler, Cenab-ı Hakk'ı cehaletle, âcizlikle ve yalancılıkla itham etmektedirler ki; bu azîm cinayetin cezası da elbette cehennem olacaktır.